

Publicerad 2010-06-01 21:40 av Jonny Larsen

blåklocka

Orden finns inte till den texten jag vill skriva...

... inte hos mig... inte just nu... det finns bara tystnad här.

Jag tappade dem, orden alltså... någonstans... vet inte var...

... jag har förlorat så många ord i alla dess former...

namn, tanklsheter... drömmar och känslubeskrivningar...

Men jag har ett ord kvar... ett enda litet ord...

Jag hade tänkt att spara det till ett speciellt tillfälle...

... ett endaste litet ord... byggt av tre mindre ord...

Jag börjar fundera på... tänka på...

... tvivla över och... ja... du vet...

Kanske kommer jag aldrig få tillfälle... ett sånt-därna speciellt tillfälle...

Jag kanske borde försöka glömma bort... det gör så ont att hålla kvar vid...

... någonting som känns så... så satans meningslöst

som en förhoppning... en önskan... en dröm...

Jag har förkastat alla andra... så varför inte denna?

Sanningen säger att jag är rädd...

.... det är det sista... det sista spåret av människan i mig...

de sista, eftersläpande skuggorna av hopp... dröm...

Varför fastnar bara tvivel... och ingenting annat...

Jag undrar hur länge sedan jag verkligen log... på riktigt... utan plast... utan tvång... utan...

Jag vet inte... orden faller mellan fingrarna...

inte ens fingertopparna har någonting att säga längre...

/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten